

PRZEGLĄD SPOŁECZNY

Adres Redakcji i Administracji:
KRAKÓW, ULICA AMBR. GRABOWSKIEGO L. 4
Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 2—3

PISMO CODZIENNE

Prenumerata: miesięcznie zł. 4.50, tygodniowo zł. 1.10.
Zagranicą miesięcznie zł. 10.— — Konto czekowe
P.K.O. Nr. 411.375. — Ceny ogłoszeń na ostatniej stronie.

POKRZYŻUJMY plany faszyzmu

Niedawno został wysunięty przez BB projekt nowej ustawy o związkach zawodowych. Projekt przewiduje istnienie **tylko jednego** w każdym zawodzie związku zawodowego, całkowicie podporządkowanego rządowi. Ustawa ta odebrałaby robotnikom wszelkie możliwości legalnego istnienia szczerze klasowego ruchu zawodowego, realizacja jej oznaczałaby w praktyce **zupelną** faszyczację ruchu związkowego, uczynienie z niego **bezpośredniego** ognia państwowego dla reagowania wobec klasy robotniczej środkami, jakich pragną t. zw. sfery gospodarcze.

Minęło zaledwie kilkanaście dni od wysunięcia tego projektu idącego wprost z Włoch — a już odezwał się na zew wyrostek robaczkowy sanacji — BBS. „Frackie” Zrzeszenie zw. zaw., wiodące wraz z jej siostrzycą — Federacją Pracy — rachityczny żywot, żwawo podniosło nogę, widząc jak sanacja kuje... nowe projekty związkowe. Wybrano na „wodza” Zrzeszenia p. Moraczewskiego, byłego ministra sanacyjnego; ta „gruba ryba” behesynowa jest wysuwana tylko do spełnienia **poważnych zadań**. Potem zaś wypuszczono odezwe do „ludu pracującego”, w której, idąc za przykładem Mussoliniego — propaguje się „rzeczywistą bezpartyjność i niezależność” związków zawodowych i ich... **jawną współpracę** z rządem. Oczywiście tylko z miłości do robotników, którzy dziś są „rozbić w szeregu związków”, wysuwają ci zaprawieni w służbie kapitału, mordercy robotników, bojówkarze faszystowscy z pod znaku Łokietka i Czumy, hasła „likwidacji partyjnych związków”. Jak widać, związki BBS-u — według planów sanacji — mają się stać **reprezentantami** tego „jednego związku w jednym zawodzie”. Sanacyjne „Słowo Polskie” wyraża to do słowa, stwierdzając, że są to „nowe drogi” ruchu związkowego, który staje tem samem „na gruncie programu syndykalistycznego”. I to jest melodyja ze znanej... włoskiej opery.

Oczywiście, BBSowskie związki zawodowe, od których ze wstętem **odwraca się** prawie cała klasa robotnicza, swą agitacją „syndykalistyczno”-sanacyjną **nie** nie robią. Ma więc to zrobić **ustawa**, likwidująca inne związki. Faszystowscy spieszą się. Kryzys potężniejsze nieustannie, w masach robotniczych — wre. Po „cudownem” zwycięstwie wyborczem trzeba usanować i ten odcinek — związkowy, bezpośrednio **podporządkowując** go sobie. „Jest to w tej chwili jedno z najważniejszych zadań obozu Piłsudskiego” — pisze sanacyjne „Słowo Polskie”. Grunt dla realizacji tego „zadania” przygotowali **socjal-faszystowscy wodzowie**; pod ich to rządami w związkach zawodowych zrastają się one z aparatem państwowym, oni-to łamią wszystkie walki ekonomiczne narzucając arbitraż, oni są forpocztą ofensywy kapitału.

Nowe marsze głodowe w Łodzi

29 grudnia 1930, miały miejsce w Łodzi dalsze **demonstracje bezrobotnych**. W godzinach wieczornych grupy głodujących

obległy ulicę Piotrkowską. **Wiele szyb wystawowych zostało wybitych**. Tego samego wieczoru zostały na drutach elektrycz-

nych **wywieszone sztandary i transparenty czerwone z hasłami rewolucyjnymi**. Dokonano wielu aresztowań.

Wielka demonstracja robotnicza w Katowicach

Bezrobotni żądają zniesienia „sezonu martwego”

Podajemy bliższe szczegóły demonstracji katowickiej, o której pisaliśmy.

We wtorek w południe bezrobotni robotnicy budowlani demonstrowali na placu Miarki w Katowicach. Tłum głodnych wzrastał z każdą chwilą. **Przyłączyli się doń bezrobotni innych zawodów**.

Kiedy na wezwanie policji **dwutysięczna blisko** rzesza demonstrantów nie chciała się rozjechać, policja przystąpiła do roz-

pędzenia bezrobotnych. **Pod naporem kolb i bagnietów zaczął się tłum cofać wśród okrzyków: „Na jedynkę kazaliście nam głosować” itp.**

Po ulicach miasta rozstawiono bardzo silne posterunki policji pieszej i konnej, które nie pozwalały nikomu **zatrzymywać się na chodnikach ulic**. Policja obstawiała policja konną i pieszą **gmach Sądu Grodzkiego i gmach więzienia katowickiego**.

Po rozpędzeniu tłum z przed gmachu województwa, bezrobotni udali się na **Rynek katowicki**. Policja jednak przeszkodziła temu.

Z powodu manifestacji bezrobotnych budowlanych **wzmocniono w Katowicach posterunki policyjne**, zwłaszcza wszystkie ulice, prowadzące do gmachu nowego województwa, są silnie strzeżone przez **gęste patrole policji**.

Szturm bezrobotnych na województwo w Kielcach

31 grudnia ub. r. w godzinach południowych odbyły się w Kielcach **demonstracje robotnicze**.

Bezrobotni robotnicy sezonowi postanowili domagać się **zasiłków rządowych**. W tym celu w liczbie przeszło 200 ruszyli demonstracyjnie przed gmach województwa. U bram **zastąpiła im drogę policja**. Demonstranci wyłoniłi z pośród siebie **delegację, która udała się do naczelnika**

wydziału pr. i op. społ., poczem nie czekając na jej powrót, **usiłowali wśród bojowych okrzyków przerwać kordon**. Policja rozdzieliła wówczas demonstrantów na dwie grupy, a gdy i to **nie pomogło i tłum przybieł coraz groźniejszą postawę**, komendujący kordonem — jak podaje „I. K. C.” (Istycznia) — „kom. Trol wydał rozkaz rozprószenia tłum szarżą.

Policja z dobytymi szablami, **plazując tłum, z trudnością rozprzyszyła”**.

Jest wielu rannych robotników, m. in. jeden nazwiskiem Kłossowski otrzymał **ostre cięcie szablą w głowę**.

Aresztowano **kilkudziesięciu robotników**, wśród nich Kłossowskiego, Rola, Bochenkowi i Musiała.

Bezrobotnym Częstochowy zamiast chleba... choinkę na święta

Magistrat częstochowski, zamiast zasiłków, wystawił bezrobotnym przed magistratem

choinkę.

W odpowiedzi na te kpiny przed świętami, bezrobotni u-

ządzili **dwukrotnie manifestacyjne wystąpienia** pod Magistratem, które policja rozpędziła.

Gmina m. Krakowa wyrzuca robotników na bruk

Jak się dowiadujemy, gmina m. Krakowa, jako właścicielka

kamieniołomów w Miękinii, za-

robót, wskutek czego **450 robotników straciło pracę**.

Przerwane roboty ziemne w Warszawie

Nie wznowiono po świętach robót ziemnych, prowadzonych

przy pomocy bezrobotnych na rachunek Funduszu bezrobocia.

W ten sposób reszta bezrobotnych została zredukowana.

Dla bezrobotnych niema pieniędzy!

10 milionów złotych na miesiąc styczeń na 250 tysięcy zarejestrowanych bezrobotnych

W dniu 30 grudnia ub. r. odbyło się miesięczne posiedzenie Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia pod przewodnictwem podsekretarza stanu T. Szubartowicza.

Uchwalono **10,416.000 zł.** na

pomoc dla bezrobotnych robotników, 364.000 zł. na wynagrodzenia dla urzędów F. B.

Pozatem postanowiono wystąpić do Min. Pracy i Op. Społ. o przedłużenie do 17-tu tygodni okresu zasiłkowego dla bezro-

botnych robotników, którzy do dnia **28 lutego 1931 r.** ukończyli lub ukończą okres 13-to tygodniowy, w kilku przemysłowych okręgach, gdzie swoją bojową postawę ujawnili bezrobotni w masowych demonstracjach.

Pod pręgierz opinii robotniczej

Musimy podać do wiadomości proletariatu niebawo, hanielną fakt. Akurat podczas rozpędzania demonstrantów, ulicą Przechodnią przejeżdżał tramwaj. Motorniczy **Zelenek** specjalnie zatrzymał tramwaj, wyskoczył zeń i uciekającego przed

policją robotnika, zaczął ścigać aż do ul. Elektralnej, gdzie go schwytał i oddał w ręce policji.

W tej szpiclowskiej robocie pomagali również konduktorzy **Zygmunt Surowski i Czesław Dymiński**.

Tegoż dnia już wicewoje-

woda Olpiński tym judaszom klasy robotniczej składał podziękowania.

Judasze muszą być potępieni przez całą klasę robotniczą i wykluczeni ze społeczności proletariackiej.

Bezpośrednio uzależniając socjalfaszystowskie związki zawodowe, forsownie próbując rozbudować faszystowskie — faszystom **pozostawi nadal pole** dla „opozycyjnej” demagogii socjalfaszystów, dla dławienia rosnącej

radykalizacji mas pod przykrywką pseudo-radykalnego frazesu w ich związkach zawod.

Od proletariatu, od postawy bohaterkiej klasy robotniczej Polski, która już nieraz zwycięsko odpierała ataki kapitału, za-

leży, czy **próba budowy** faszystowskiego „syndykalizmu” uda się. Proletariat **musi przekreślić te plany masowym odporem**, rozbudową „Lewicy Związkowej” na fabrykach, w warsztatach, Puppach i folwarkach.

Na pomoc więźniom politycznym!

W więzieniach głód!

W niektórych oddziałach Państwa więźniowie polityczni skarżą się na **brak chleba**.

Zima! Mróz!

Więźniowie są **bez ciepłej bielizny**. Niektórzy w cienkich marynarczynach, lub podsztych wiatrem paltocikach letnich spacerują po podwórku.

Niektórzy są **bez butów!** — W starych łapciach na śniegu i mrozie!

To są fakty!

Proletariat nie może zapomnieć o swoich bojownikach, nie może pozwolić im **głodować i marznąć za kratami!**

Dotychczasową pomoc trzeba zdwoić, potroić!

Wszystcy na front pomocy więźniom politycznym!

Demonstracje w Warszawie przeciw podwyżce komornego

Na dzień 28 grudnia ub. r. wyznaczone były demonstracje robotników w celu zaprotestowania przeciwko projektowanej przez rząd podwyżce komornego. O godzinie 11-ej przed południem zebrało się na placu Kazimierza około **400 robotników**.

Skonsygnowana policja nie dopuściła do odbycia wiecu. Wszelkie większe grupki robotników były natychmiast aresztowane. Robotnicy przerzucili się wówczas na ul. Żelazną, pod kino „Bajka”. I tu policja uniemożliwiła odbycie wiecu. Wówczas robotnicy **po raz trzeci** przerzucili się na plac Żelaznej Bramy. Zgromadziło się około 100 robotników.

Robotnikom udało się odbyć **krótki wiec** i rzucić kilka hasel **przeciwko podwyżce komornego**. Następnie robotnicy uformowali pochód. Niesiono 2 transparenty z napisami. Pochód, który wzrastał wciąż po drodze, doszedł do ul. Przechodniej. Tu zastąpił mu drogę oddział policji z agentami, który rozpędził demonstrantów. Aresztowano 12 osób.

Postępy budownictwa socjalistycznego w ZSRR.

Moskwa, 2. I. (PAT). Nowozbudowana linia kolejowa, łącząca Turkiestan z Syberją, została uruchomiona z dniem 1-go b. m. na całej długości.

Strajk górników w Anglii

Londyn, 1. I. (PAT). Zarządzono na dzisiaj **strejk górników południowej Walji**. Wysiłki rządu w celu zorganizowania nowego zebrańia właścicieli kopalń i górników, nie doprowadziły do pomyślnych rezultatów.

Londyn, 1. I. (PAT). Sekretarz Federacji Górników Cook oświadczył, że istnieje **poważne niebezpieczeństwo (!)**, że **przerwa w pracy obejmie również i inne okręgi**.

Miesiąc Styczeń — to miesiąc zbiórki 10.000 zł. na „Przegląd Społeczny“!

ROBOTNICZY I CHŁOPI! Czyście już złożyli na fundusz prasowy i wywołali innych do współzawodnictwa? Czyście już założyli Koło Przyjaciół „Przeglądu Społecznego“? Czyście już wpłacili należność za prenumeratę?

Zostało jedno słowo: „Brześć“

czyli „akcja moralna“ opozycji

Endecko-centrolewowa opozycja robi wielki ruch w sprawie Brześcia. Nieustannie rozpisuje się o nim, odmieniając na wszelkie sposoby to samo słóweczko: Brześć, Brześciem itd. „Wszyscy uczciwi ludzie“ poucza socjalfaszystowski „Naprzód“ — będą walczyli o Brześć — symbol! „Brześć bezsensu“ — jak pisze tenże „Naprzód“ — „Wszyscy porządni ludzie“ — ha, ha! — to oczywiście Stańczyki i Kierniki, Trąmbaczynski i Korfanti w czułym objęciu z Żuławskim i Daszyńskim. I jakże w tym „uczciwym“ towarzystwie zabraknąćby mogło profesorów. Mileżało to bractwo cały czas, ale teraz to ono się odezwało z dbałością o państwo polskie, „żeby — jak piszą — nie utrwaliło się gdziekolwiek mniemanie na świecie, żeśmy mimo ponurych wieści o kaźni brzeskiej przeszli obojętnie“. Trzeba było: „dla dobrej opinii, nie żeby byli wogóle przeciw każdemu — coś znowu!“

A więc: Brześć. „Teraz jedno: teraz Brześć“ — pisze „Naprzód“. Niema kryzysu, niema nędzy, niema bezrobocia, niema niebezpieczeństwa wojny, niema nic — zostało jedno słowo: Brześć.

Możnaby przypuścić, że jakiś szal ogarnął piśmiotko socjalfaszystowskie. Ależ, skądżeby? — Jest metoda w tym szaleństwie, i to sprytna metoda.

Przedewszystkiem przez brzeski krzyk chce Centrolew odwrócić uwagę mas od najważniejszego, od najistotniejszego w chwili obecnej — od szalejącego kryzysu i skierować ją w łóżysko niegroźnej dla systemu „walki moralnej (?) przeciw brzeskim torturom“. Dalej, dbałym o dobre imię dzisiejszego państwa polskiego, socjalfaszystowskim lokajom burżuazji należy na wywołaniu złudzenia, że to, co się dzieje w Brześciu, jest czemś wyjątkowym i niesłychanym.

Wszystkie lamenty brzeskie zmierzają do wywołania wrażenia, że w Polsce wszystko odbywa się jak najnormalniej. „Wy, którzyście przekroczyli w Brześciu kompetencje — woła 31 grudnia „Naprzód“ — zbłądziliście: gore nam, gore nam“. Gore nam, t. j. PPS-owskim wodzom, bo wy — pułkownicy — „zbłądziliście“... Oburzona na całego PPS. uparcie tłumaczy, że „trzeba mieć do minimum, ten smak“, żeby bić tylko komunistów — co należy do najmoralniejszych w Polsce funkcji, że należy trzymać 6.000 więźniów politycznych za kratami, „pacyfikować“ „kresy“ itd. A „sanacja“ tego nie rozumie — jak to niemoralnie.

Ale z jaką... delikatnością tak w interpelacji, jak i artykułach zwracają oni całe ostrze swego oburzenia przeciw bijącym ich pułkownikom i pomniejszają szarżom, choć przecież nawet dziecko rozumie, że tamci byli tylko — jak to się teraz w Polsce mówi — odkomenderowani na brzeski posterunek. Pokłóceniu z nimi o metody i żłób sanatorzy z pełną „zwycięskiej dumy“ ironią zwracają uwagę na „dającą dużo do myślenia“ metodę PPS-owskich szarłatów: „p. Niedziałkowski — zauważa sanacyjna „Prawda“ łódzka — pisze, że „Brześć — to symbol epoki sanacyjnej, ale szybko zapomina o tej słusznej

tezie i całą furję ogniskuje na załodze więziennej, potem wskazuje pułk. Biernackiego, jako przedmiot odwetu“.

Przekonywując i skomląc, oburzając się o grożącą katastrofą wskutek odsunięcia „od odpowiedzialności za losy państwa“ (Niedziałkowski) wodzów opozycji — macherzy Centrolewu przez całą akcję brzeską dążą do powstrzymania walki mas robotniczych i chłopskich, do podreperowania kredytu zagranicznego burżuazji polskiej, do wytargowania od sanacji napewno odszkodowawczego za Brześć.

W całej akcji nie zapominają o uchronieniu „wodzów narodu“, o sianiu poglądu, że „sądy postąpią według prawa“ („Naprzód“, 1 stycznia). Jak fakirzy indyjscy usypiają węża piosnką na flecie, tak wodzowie socjalfaszystowscy chcą uspić masy piosnką brzeską.

„Brześć — to symbol“ — pisze p. Niedziałkowski, wódz PPS. Prawda: Wasza akcja brzeska — to symbol lokajstwa i tchórzostwa politycznego, symbol zgnilizny i zdrady interesów proletariatu, symbol, budzący wstręt i pogardę. Zaprawdę — jak mówił Heine: „obie strony śmierdzą“.

j. las

Chłopi nie płacą podatków

Komornik i policjant uwięzieni w chlewie

Do zamieszkałego w Gralewo gospodarza Kalika przybył komornik sądowy z miejscowym posterunkowym. celem zajęcia świń, zasekwestrowanych przez urząd podatkowy. W chwili, gdy przedstawiciele władzy udali się do chlewu, zgromadzone na miejscu egzekucji wieśniaczki,

zatrzasnęły drzwi i zamknęły je na kłódkę. Uwięzieni reprezentanci władzy, dopiero po kilku godzinach zdołali uwolnić się z pułapki, wybijając jedną ścianę chlewu. Przeciwno bojowym chłopkom wdrożono za ten czyn dochodzenia karne.

Rządowe arbitraże

W kogo one godzą?

Orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w sprawie warunków pracy w rolnictwie na terenie województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego i białostockiego, oraz poznańskiego i pomorskiego są już gotowe. Komisja powzięła decyzję znacznie pogarszającą byt robotników dniówkowych (dzieci ordynariusza) i sezonowców, których zarobki są i tak głodowe.

Najwięcej ucierpeli sezonowcy w b. zaborze pruskim, gdyż tam nie tylko znacznie obniżono płace, ale w dodatku na czas od 1 listopada do 31 marca żadnych stawek nie ustalano, przekazując tę sprawę polubownym indywidualnym układom, czyli oddano

do decyzji obszarnikom.

Największą obniżkę mają kołbiety w województwach zachodnich, oraz robotnicy dniówkowi w powiecie warszawskim, gdzie obniża wynosi 30 proc.

W innych powiatach obniżki również są bardzo znaczne.

N. Kom. Rozj. zmieniła niektóre postanowienia umów na niekorzyść robotników, mimo, że obszarnicy tych zmian nie żądali. Upoważniono też obszarników, aby dawali robotnikom cukier po cenie detalicznej, zamiast części pszenicy.

Oto plon faszystowskich arbitraży, na lup których rzucili i rzucają socjalfaszyści masy robotników rolnych.

Wielkie boje klasowe w Anglii

Lada dzień może wybuchnąć strajk górników

W związku z kończącą się z dniem 1-go stycznia zbiorową umową górnictwa, właściciele przypuścili nowy szturm na robotników Zagłębia Walji. Chcą oni oberwać zarobki i przedłużyć czas pracy.

Strajk w południowej Walji może pociągnąć za sobą rozszerzenie się walki i na inne zagłębia. Rząd „socjalistyczny“ Mac Donalda zamierza interwe-

njować oczywiście w interesie przedsiębiorców, i w ten sposób przerzucić ciężary kryzysu na klasę robotniczą.

I rząd i przywódcy związkowi ze znanym zdrajcą Cookiem na czele dokładają wszelkich starań, by nie dopuścić do wybuchu walki, która już w pierwszej fazie ogarnąć może 153.000 robotników. Robotnicy pamiętają, jak to niedawno temu ha-

niebnie złamali strajk górników w innym Zagłębiu.

Pozatem istnieje możliwość strajku w przemyśle włókienniczym w okręgu Lancashire przeciwko racjonalizacji kapitalistycznej, za pomocą której przedsiębiorcy chcą rozszerzyć pewne działy pracy bez jednoczesnego zwiększenia liczby tkaczy.

300.000 złokautowanych górników w Niemczech

Socjalfaszystowscy przywódcy związkowi zgodzili się na obniżkę płac

Związek baronów węglowych Zagłębia Ruhry wypowiedział pracę z dniem 15-go stycznia 300.000 górników. Przedsiębiorcy domagają się obniżki płac o 12 proc. i w tym celu wydają górników, by ich następnie przyjąć na gorszych warunkach.

Socjalfaszystowscy przywódcy związkowi, którzy biorą udział w naradach nad wypracowaniem nowej umowy zbiorowej, zgodzili się już na redukcję

płac o 4 proc. Przedsiębiorcy spodziewają się, że znacznie więcej im ustąpią i odrzucili te warunki. Robotnicy zdecydowali się do strajku wbrew socjalfaszystowskim boncom.

Nie dadzą oni obniżyć sobie i tak głodowych zarobków i przeciwstawiają się arbitrazowi, do którego socjalfaszyści chcą się uciec.

Postawę mas górniczych wykażała masowa konferencja

górnictwa, która została zwołana przez czerwoną opozycję związkową. Na konferencji obecnych było 506 delegatów ze 121 szubów. Byli oni wybrani przez 180.000 górników ruhrskich.

Walki, które rozgryają się w Ruhrze, przerosną swoim znaczeniem politycznym i międzynarodowym słynny strajk metalowców Berlina.

Zamknięcie lewicowego związku zawodowego w Warszawie

W tych dniach policja wkroczyła do lokalu III oddz. Związku zawodowego robotników przemysłu chemicznego przy ul. Dzikiej 31 i przeprowadziła szczegółową rewizję tak w se-

kretarjacie, jak i osobistą u wszystkich obecnych tam członków związku.

Aresztowano 46 osób, których przeprowadzono do Urzędu śledczego i do dyspozycji władz

sądowych.

Lokal opieczetowano i Związek zamknięto pod zarzutem brania udziału w akcji solidarnościowej na rzecz strajkujących piekarzy warszawskich.

Przygotowania warszawskiej policji

Jej metoda walki z kryzysem

W Warszawie, w nowym lokalu 7 komisariatu, urządzono obszerny areszt, który może pomieścić około 300 osób. Mieści się on w suterynie. Zamiast drzwi lub okien, są wyłącznie kraty, wewnątrz zaś pryzce. —

Osobno jest ciemna cela, w której lokowani będą bardziej oporni. Wewnątrz cel aresztowani nie będą mogli nic rozbijać, ponieważ oprócz mocnych i grubych szczelnie umocowanych pryzc — nic więcej niema.

Należy dodać, że 7 komisariat znajduje się w centrum przemysłowej dzielnicy robotniczej Warszawy, dwa kroki od placu Kazimierza Wielkiego, gdzie stale się odbywają demonstracje robotnicze.

FASZYSTOWSKIE ROZMYŚLANIA U PROGU NOWEGO ROKU

WOJNA! WOJNA! WOJNA! MUSI BYĆ!

Nowaczyński drukuje w „A. B. C.“ artykuł, w którym wzywa do połączenia wszystkich sił, by „zdać egzamin“ w bojach wewnętrznych i zewnętrznych, które czekają świat kapitalistyczny.

„Wielkie państwa europejskie — pisze endecki publicysta — aby uniknąć wojny domowej... muszą znaleźć dla nagromadzonych wybuchów konfliktów wewnętrznych ujście nazewną. Innego sposobu już nie znajdują...“.

A dalej:

„Wierzę, że w gwałtownie przyspieszonym, w piorunowym tempie nadechodzi druga wojna europejska, która prędzej, czy później, ale wcześniej, niż się to wydaje najbardziej ponurym pesymistom, najniebezpieczniej zejdzie z obłoków na ziemię i z przerażającej utopii stanie się krocie i miliony mordującą rzeczywistością“.

Nie owe krwawe wizje go jednak przesłaniają. Ale... przecież — pisze on — i Polska pragnie uniknąć wojny domowej — rewolucji. Bo „czy naród pokochał istotnie swoje „państwowotwórcze“ czynniki? Swoich pasterzy, włodarzy i wodzów? Czy niema przy-padkiem potwornej przepaści animozji między rządzącymi a rządzonymi?“ — pyta z niepokojem. I kończy Nowaczyński refleksje swoje gromkim wezwaniem do przyjaciół i wrogów: by połączyły się wszystkie siły „światłych i przewodzących Polaków“ dla „wspólnego działania“ w obliczu nadejdującej konieczności wojennej.

„Jeszcze jest czas, jest dobra wola, jest gotowość poświęcenia się i ofiary“ — kończy z bratersko do sanacji wyciągniętą dłoń endecki publicysta.

PRZYJACIELSKIE RADY „ROBOTNIKA“ DLA RZĄDU.

Dłoń tę skwapliwie podchwytuje pepesowski macher od kolejarzy Kuryłowicz, który w obliczu trwogi — „Co uczynią smagane głodem i zdesperowane masy“ — udziela w „Robotniku“ z 23 grudnia następujących przyjacielskich rad:

„Dla ułatwienia rządowi tego zadania (walki z bezrobociem), wskazujemy na kilka pozycji, na których — bez żadnej absolutnie szkody dla państwa — można porobić pewne oszczędności“.

Rozczulające są te wskazówki. Oszczędnością ludzie się bogacą. — A więc należy zmniejszyć wydatki reprezentacyjne, wydatki na przybory kancelaryjne (!), środki lokomocji (!) i t. p., a znaleźć się forsą „dla uchronienia większej ilości bezrobotnych przed tyfem głodowym“!...

Tu grosz, tam grosz, ziarnko do ziarnka, a zbierze się miarka. Kuryłowicz tym razem nawet się nie zdobył na tak czczy i demagogiczny gest, jak propozycja uszczuplenia paru złotych z dwumiljardowego budżetu wojenno-policyjnego. Faszystowskie stanowisko, wypowiedziane otwarcie przez Nowaczyńskiego, o konieczności wojennej, jako jedynego sposobu wybrnięcia z obecnego katastrofalnego położenia, przenika go do szpiku kości.

Jego kompan Stańczyk woła w ostatnim dniu ubiegłego roku:

„W obliczu katastrof... sejm, rząd, społeczeństwo, muszą klęskę bezrobocia traktować tak, jak żywiołowe klęski powodzi, lub gradobicia“.

„Jeżeli kryzys gospodarczy będzie się tak szybko pogłębiał, jak obecnie, lub trwał w obecnym napięciu, popadniemy w taki odmienny konfliktów i anarchii, że to tylko może przyspieszyć ogólną katastrofę państwową“.

A więc —

„Niech Rząd zabierze od obszarników zboże, kartofle, cukier. Od przemysłowców towary włókiennicze i węgiel i dostarczy żywności, opał i odzienia dotkniętym katastrofą bezrobocia robotnikom i ich rodzinom“.

Stańczyk osiągnął rekord wyrafowania w demagogii i sianiu złudzeń. A więc Rząd na przemoc zabiera towary od kapitalistów i obszarników! Wolne żarty! A o co tak się troszczy Stańczyk? Czy o los robotników bez pracy? O nie!

„Proponowany tutaj sposób pomocy bezrobotnym uratuje setki tysięcy potrzebnych w przyszłości do pracy ludzi“.

Ten sługa baronów węglowych, nie wątpi w żywotność, siłę i wieczność kapitalizmu, z którym związany jest na śmierć i życie. Głowę sobie suszy o to tylko, by fabrykanci mieli z kogo się żywić i bogacić...

KORESPONDENCJE

Więźniowie polityczni Pawiaka odparli atak władz więziennych

Administracja więzienna Pawiaka postanowiła wprowadzić w życie nowy regulamin więzienny, opracowany po przewrocie majowym przez rząd. Regulamin ten znosi kategorię więźniów politycznych i odbiera im dotychczasowe, tak ciężko wywalczone prawa. Atak na więźniów rozpoczęła administracja drobną walką podjazdową.

Kiedy 2 miesiące temu, w p. II-go oddziału spacerowali po podwórku grupami i odbywali swe lekcje, podszedł do nich Naczelnik więzienia i zażądał od referenta rozwiązania grupy. Referent nie uczynił tego. Został za to ukarany **4-o tygodniową izolacją**. Na znak protestu wszyscy więźniowie opuścili wówczas spacer. To był początek ataku. Więźniowie jednak prowadzili nadal lekcje grupami podczas spaceru. Inspektor więzienia Zaharski zapisał u każdego, kto wykładał, kto zabierał głos w dyskusji, później wzywał do kancelarii i groził. Raz wezwał do siebie J. Paszyna. Zaczął go strofować, że prowadzi agitację w więzieniu, że kryminaliści przysłuchują się tym przemówieniom, i t. p. Paszyn odpowiedział: **dajcie nam szkołę, albo otwórzcie cele, nie będziemy wówczas odbywali wykładów na podwórzu**.

Pewnego dnia wracając ze spaceru, więźniowie zauważyli przed kancelarią więzienną 8-ich żołnierzy. Silny oddział żandarmerji eskortował ich. Pan Zaharski krzychał i kłął: „my wam damy, bolszewicy, sukiny-syny, będziecie nam wojsko buntować!” — „**Jesteśmy więźniami politycznymi i nie pozwolimy do siebie w ten sposób przemawiać**” — odpowiedzieli żołnierze. Pan Zaharski rozkazał wsadzić ich do ciemnego karcza, klucznicy bili żołnierzy. Nazajutrz cały Pawiak i Serbia, na znak protestu odpowiedzieli bojkotem spaceru. Jednocześnie starosta interwenjował w sprawie bicia żołnierzy u Naczelnika i u prokuratora Chrościckiego. Prokurator obiecał zbadać zajścia. Żołnierzy przeniesiono do cel piwnicznych 7-go oddziału, gdzie i tak siedzą już w izolacji od ogółu więźniów politycznych zgóry miesiąc, aczkolwiek zasadniczo wolno tam trzymać więźniów tylko 2 tygodnie.

W pierwszych dniach grudnia administracja ponowiła atak: zabroniła więźniom IV. oddziału zamieniać się gazetami, a w kilka dni później 10—11 grudnia zaatakowała komunalną żywnościową. Każdy więzień z oddziału mógł otrzymać swoją „wałówkę”. Urząd gospodarza oddziału, który dzielił żywność między wszystkich w. p. został zlikwidowany. Na ten atak więźniowie odpowiedzieli gremjalną odmową przyjmowania paczek z wolności. Walka rozpoczęła się. Naczelnik stanowczo oświadczył staroście, że komuna musi być zniesiona. Starosta odpowiedział Naczelnikowi, że w. p. nigdy na to się nie zgodzą.

Klucznicy próbowali przemocą wrzucać każdemu z w. p. jego paczkę do celi. Dochodziło niejednokrotnie do awantur. Kiedy jeden z więźniów I-go oddziału, robotnik drzewny, wyrzucił z powrotem swoją paczkę z celi na korytarz, dozorca podszedł na niego kryminalistę. Ten uderzył więźnia tak silnie bochenkiem chleba w twarz, że **więzień zalał się krwią**. Okulary, które nosił przysły w kawałki i zraniły oko, twarz rozcięto mu do kości. Scenie tej przyglądał się spokojnie inspektor Zaharski, przechadzał się po korytarzu z psem, trzymając w ręku szpicrutę. Pokaleczony robotnik podniósł krzyk, że go biją. Wówczas cały I-szy oddział zaczął walić taboretami w drzwi i krzyzczeć: „towarzysze, biją!” Akurat spacerowali wówczas po podwórzu w. p. II-go oddziału, kiedy usłyszeli wołania z celi, zorientowali się co się dzieje i podnieśli krzyk: **nie bić!**

nie bić! Okrzyk podchwyciły kobiety na Serbji i wkrótce ulice dookoła więzienia zagłuszone zostały wołaniami: „biją, „nie bić”, „precz z białym terorem”. „Żądamy prokuratora”. Na ulicach gromadziły się tymczasem **łupy przechodniów**.

Walka rozpoczęła się na dobre. Inspektor Zaharski rozkazał uwięzić w karcu najczynniejszych w. p. Klucznicy wlekli ich gwałtem do karcu, po drodze wykrecali im ręce, bili kluczami po kostkach od nóg.

W kilka dni po tych wypadkach, oburzeni robotnicy Warszawy zaprotestowali przeciwko biciu w. p. burzliwą demonstracją pod Pawiakiem.

Protest robotników i walka więźniów poskutkowały. 17-go grudnia przybył do więzienia delegat Ministerstwa Sprawiedliwości, zaważwał starostę i oświadczył mu, że **urząd gospodarza komuny zostaje przywrócony na oddziałach, zakaz wspólnoty żywnościowej zostaje cofnięty**.

Więźniowie przerwali wówczas walkę. Administracja więzienna przeprowadziła jednak segregację w. p. 12 robotników przeniosła z IV. oddziału na I. i II., a 18 z I. i II. na IV. oddział. Ta segregacja jest zwiastunem, że administracja więzienna szykuje sobie grunt dla wznowienia w niedalekiej przyszłości ataku na prawa w. p.

Więźniowie i klasa robotnicza Warszawy muszą być w pogotowiu!

~ ~ ~

Mietek Borowski, robotnik, więzień polityczny Pawiaka, podczas akcji w więzieniu miał widzenie z matką. Wyglądał źle. Zbolała twarz odbijała cierpienia fizyczne. Matka wyczula cierpienia syna.

— Co ci jest? Zbili cię?
Na początku nie chciał powiedzieć, później przyznał się.

— Odbili mi nerki, dranie...

Rys Kalinowski, robotnik szewski, więzień polityczny Pawiaka, podczas akcji miał widzenie z matką. Rozmowa toczyła się o wypadkach więziennych. Obecny przy rozmowie dozorca zażądał zmiany tematu.

Na to Kalinowski odpowiedział:

— Właśnie, że nie przestane o tem mówić, bo nas bijecie, s... s... — i zwracając się do matki, rzekł:

— Jeśli na wolności nie nie zrobicie, to nas tu zabiją wszystkich...

Do prokuratora więziennego p. Chrościckiego mającego „pieczę” nad Pawiakiem zgłosiła się podczas akcji więźniów politycznych, delegacja matek i żon z żądaniem przywrócenia komuny żywnościowej, która chroni niejednego więźnia od śmierci głodowej.

Pan prokurator odpowiedział na to zimno:

— Komuna musi być zniesiona.

Jeśli więźniowie nie uspokoją się, to się ich wywiezie...

A jednak komuna nie została zniesiona!

Tadeusz Kuźnia.

Wielki wiec Samopomocy

W dniu 23 grudnia br. odbył się w Lipsku olbrzymi wiec. Zebrało się na rynku **ponad 3 tysiące** bezrobotnych i matorolnych chłopów z okolicy.

Mimo, że wiec był zgłoszony w starostwie, policja usiłowała chłopów rozpedzić. Ale w momencie, gdy poseł z Samopomocy Ferdynand Tkaczow wezwał do nierozehodzenia się, chłopci pozostali murem w miejscu i **nie pozwolili się rozpedzić**. Widząc taką postawę zebranych, policja zrezygnowała z ataków.

Przemówieniu Tkaczowa wtórowały ogólne przytakiwania i chóralskie okrzyki na cześć Samopomocy. Nawet dotychczasowi nieświadomi zwolennicy Centrolewu solidaryzowali się w bojowej postawie z Samopomowcami przeciw faszyzmowi. Jeden tylko zapytał: „a jak tam w Sowietach?” Wówczas poseł Tkaczow, odczytawszy szereg cyfr, obrazujących **postępy gospodarcze i kulturalne w kraju robotników i chłopów**, przygwoździł z miejsca kulaka. Wiec zakończył się jednogłośnie uchwaleniem rezolucji, w której zgromadzeni oświadczają, że murem stoją w szeregach walki prowadzonej przez antyfaszystów, blok robotniczo-chłopski, że zdecydowanie walczyć będą przeciwko faszyzmowi, socjał- i ludowo-faszyzmowi — przeciwko centrolewowi. Dalej rezolucja mocno zwraca się przeciw **szkodnikom kontrrewolucyjnym, osądzonym** niedawno w Moskwie, oraz wzywa masy pracujące do walki przeciw planom in-

terwencyjnym międzynarodowego imperializmu.

Rezolucja nawołuje masy chłopskie do masowego organizowania się w Samopomocy, do Zakładania Kół oraz Komitetów Walki Chłopskiej.

Wreszcie na życzenie chłopów z pow. Hża wstawiono do rezolucji żądanie umorzenia długów dla biedoty wiejskiej i wezwanie do walki o urzeczywistnienie tego żądania.

Należy podkreślić entuzjazm i zaufanie, z jakim chłopcy w pow. ilżeckim zwracają się do Z. L. Ch. Samopomocy, swojej organizacji walki z faszyzmem.

Przedsiębiorca nie wypłaca zarobków

Kilka miesięcy temu została uruchomiona w Nivce mała kopalnia „Helena”. Na kopalni tej często wybuchają strajki, przeważnie o **regularne wypłacanie zarobków**. Obecnie już jest koniec grudnia, a robotnikom **jeszcze nie wypłacono za listopad**. Na święta spodziewać się należy strajku, o ile zarobki nie zostaną wypłacone. Podczas ostatniego strajku delegat kopalniany, idący na pasku PPS., wzywał robotników, pracujących na powierzchni do łamania akcji górników. Należy przepędzić tego sługę kapitału, wybrać delegata lewicowego. A do kierowania akcją należy wyłonić **komitet strajkowy**, który zdecydowanie poprowadzi walkę o wypłacenie zaległości i regularną, tygodniową wypłatę.

23 grudnia.

Zagłębiak.

Dobrodiestwo p. burmistrza miasta Otwocka

Dnia 20 grudnia bezrobotni Otwocka zebrał się przed magistratem. Wybrali delegację składającą się z kilku bezrobotnych. Delegacja udała się do burmistrza, żądając w im. bezrobotnych pracy lub zasiłków pieniężnych i zapomóg w naturze. Na to pan burmistrz dał odpowiedź następującej treści: „**sluchajcie panowie, ja wam współczuję i wszystko co będzie w mojej mocy zrobię, lecz muszę się porozumieć z Warszawą**”. A kiedy w trzy dni później robotnicy przyszli do magistratu dowiedzieć się o wyniku rozmowy burmistrza z Warszawą, wtedy burmistrz wyszedł do robotników i powiedział: **niema żadnych zasiłków dla was, może będą po nowym roku**”. Wówczas bezrobotni oburzeni krzyknęli „**nam się dzisiaj jeść chce i dzisiaj potrzebujemy zasiłku**”. p. burmistrz przysłał policję, która już była ukryta w magistracie i zaczęła wyrzucać bezrobotnych za drzwi magistratu.

Kilku z bezrobotnych stawiało opór. Przemocą wyrzucono ich za drzwi. Teraz dopiero bezrobotni Otwocka zrozumieli jak p. burmistrz im współczuł i jakie im daje zasiłki. Ale robotnicy nie dają za wygraną magistratowi. Nadal się demonstrują pod magistratem i walczą o swe żądania.

Bezrobotny Otwocka.

Burżuj sylwestruje

Choinka bezrobotnej

CO SŁYCHAĆ W KRAJU?

ARESztOWANIA W ŁODZI.

W ubiegłą sobotę aresztowano w jednym z mieszkań robotniczych 5 osób. Skonfiskowano podobno druk, odezwy i sztandary... M. in. aresztowano niejakiego Minicha, który niedawno opuścił więzienie, odsiadując karę za działalność komunistyczną

ARESztOWANIA W WILEŃSKIEM.

W pobliżu Rubieżewic patrol KOP. zatrzymał dwóch ludzi pod zarzutem, iż są komunistami.

ARESztOWANIA KOOPERATYSTÓW.

W Horodence policja przeprowadziła rewizję w Związku Ukraińskich Kooperatyw. Aresztowano dyrektora i jednego z urzędników tego związku. W Olchowcu pow. Bóbrka aresztowano kooperatystę Wyrstę, podejrzanego o sabotaż.

PROCESY POLITYCZNE.

W Zamościu rozpoczął się proces polityczny przeciw 6 działaczom partji Selrob-Jedność. Na pierwszym miejscu listy oskarżonych figurują: Proć Stefan i Woźniak Włod-

zimierz. kandydaci na posłów z ramienia wspomnianej partji.

SELROBOWSKI DZIAŁACZ PRZED SĄDEM.

W dniu 18 grudnia odbyła się w Równem rozprawa przeciw jednemu z działaczy Selrob-Jedności, Dr. Zajacowi, za przemówienie, ogłoszone na wiecu przedwyborczym, na którym Zajac był pobity do utraty przytomności. Zajac pozostawał pomimo śledztwa na wolności. Bepośrednio po niedawno odbytym komun. procesie w Kowlu, na którym występował jako obrońca, został on aresztowany.

TECHNIKA... ROZWIJA SIĘ.

Ofiarą nędzy padł inż. T. Łucko, znany w Zagłębiu Dąbrowskim z czasów prowadzenia robót kanalizacyjnych przez firmę amerykańską Ulen.

Inż. Łucko od czasu zakończenia robót ulenowskich pozostawał bez stałego zajęcia, pracował dorywczo, a zarobki jego często nie wystarczały na utrzymanie. Wskutek tego popełnił samobójstwo.

Na stacji kolejowej w Mysłowicach rzucił się Łucko pod parowóz pociągu i poniósł śmierć na miejscu.

40% MNIEJ CHLEBA SPOŻYWAJĄ MASY.

Cech żydowskich majstrów piekarskich ustalił, że w chwili obecnej w Warszawie piekarnie żydowskie wypiekają i sprzedają o **40 proc. mniej pieczywa**, niż w roku ubiegłym o tej porze.

UKRYWAJĄ WZROST DROŻYZNY.

Komisja do badania zmian kosztów utrzymania przez przeszło pół roku notorycznie się — nie zbierała aby w ten sposób ukryć wzrost cen artykułów żywności. Podobnie jak w czerwcu, lipcu i innych miesiącach, także i w grudniu osławiona komisja — na wyznaczone dnia 6 b. m. posiedzenie solidarnie nie zjawiła się. W ten sposób nie dowiemy się oficjalnie od wspomnianej komisji o ile wzrosła drożyzna w październiku i listopadzie i — jak zapowiadają — nie dowiemy się już tego w bieżącym miesiącu, aż dopiero w początkach stycznia, n. b. o ile komisja raczy zebrać się.

W ten sposób komisja „robi” pogład, iż ceny, jakie „zdażyła” ustalić... w sierpniu nie zmieniły się.

Do Redakcji „PRZEGLĄDU SPOŁECZNEGO”.

Z radością przyjęliśmy ukazanie się w takich czasach Waszego, jedynie prawdziwie proletariackiego pisma, mającego na celu walkę z faszyzmem i socjalfaszyzmem.

Dla nas, grupy robotników w tutejszym tartaku, ma Wasze pismo specjalne znaczenie — gdyż odseparowani od miasta, nie słyszymy nic o walkach i zwycięstwach proletariatu na świecie, a zwłaszcza o postępach gospodarki socjalistycznej w ZSRR.

Niestety warunki pracy są tak ciężkie, że jesteśmy zmuszeni Was prosić o wysłanie Waszego pisma za **zniżką**, chociaż doskonale sobie zdajemy sprawę z walki borykań finansowych, jakie Wy prowadzicie.

Z naszej strony będziemy się starali zasilac Wasze pismo artykułami z dziedziny naszego życia i walk proletariatu.

Robotnik.

Powstanie w Hiszpanji

W przeciągu jednego tygodnia w połowie grudnia rozgorzała prawie w całej Hiszpanji walka przeciw rządowi króla Alfonsa XIII. Rozpoczęło się powstaniem oddziału wojskowego w nadgranicznym mieście Chake, które wkrótce zdołano zgnieść. Po kilku dniach wybuchły nowe powstania na północy i południu Hiszpanji. Do powstańców przylączyły się oddziały wojskowe. Organizacje robotnicze ogłosiły strajk generalny. Zastrejkowali robotnicy prawie wszystkich większych miast przemysłowych. Premier generał Berenger ogłosił w całej Hiszpanji stan wojenny. Do walki z powstańcami ścigał wojska z Afryki i przy pomocy wernych rządowi oddziałów wojska i żandarmerji zduszono oddziały powstańcze i opanowano zbuntowane miasta.

Te bunt, zakrojone na wojnę domową przechodziły pod hasłem walki o republikę, pod kierownictwem burżuazyjnych republikanów. Republikanie, jako przedstawiciele wyrastającej burżuazji przemysłowej w Hiszpanji, występowali już dawniej przeciw monarchji, która będąc wyrazicielem przestarzałych form feudalnych, reprezentuje interesy wielkich właścicieli ziemskich i kapitału zagranicznego eksploatującego bogactwa naturalne Hiszpanji.

Hiszpanja obfituje w szereg metali, które znajdują się w rękach zagranicznego kapitału, który dzieli

się zyskami z grupą miejscowych wielkich właścicieli ziemskich. Sprzecznosc interesów między temi dwoma grupami burżuazji ujawnia się w życiu politycznym właśnie jako walka republikanów przeciw monarchji.

Republikanie chcieli wykorzystać ciężkie położenie, spowodowane wielkim kryzysem gospodarczym, aby chwycić władzę w swoje ręce i usunąć monarchję. Do realizacji swego planu, chcieli wykorzystać robotników. Strajk generalny miał przeszkodzić rządowi w walce z republikanami, a tem samem był pomocą dla tych ostatnich. Ale do samej walki przeciw królowi republikanie nie chcieli użyć robotników, bali się tego. Jednak przeliczyli się. Wraz z powstaniem republikanów i ogłoszeniem generalnego strajku i masy robotnicze ruszyły do walki w miastach: Saragossa, Walencia, San-Sebastiano. robotnicy wycho- dzili na ulicę pod kierownictwem komunistów napadali na magistraty aby władzę wziąć w swoje ręce.

Powstanie mas robotniczych do walki odstraszyło republikanów od dalszej akcji przeciw królowi. Sam przywódca ruchu major Franko uciekł do Portugalji, inni oddali się w ręce rządu, a resztę rozbiło wernie wojsko i żandarmerja.

Powstanie republików stłumiono, a właściwie oni sami siebie zdradzili. Tylko nie stłumiono proletariatu hiszpańskiego, który wystąpił do walki w tym powstaniu. S.

Rumuński agronom-profesor o gospodarstwie wiejskiem w Z. S. R. R.

Rumuńska gazeta „Lupta“ podaje urywek z referatu bukareszteńskiego profesora agronomji Kiriczkesu o jego wrażeniach z podróży po Z. S. R. R.

W swoim referacie Kiriczkesu podkreśla, że działalność naukowa pod rządem radzieckim w Z. S. R. R. głównie w dziedzinie gospodarstwa wiejskiego i jego organizacji postąpiła daleko naprzód.

— Zasadniczy problem gospodarstwa wiejskiego w ZSRR. — mówił Kiriczkesu — jest problem kolektywizacji. Dlatego Rząd sowiecki zwraca szczególną uwagę na kształ-

cenie agronomów-kolektywizatorów.

Dalej prof. Kiriczkesu opisał fabrykę traktorów w Stalingrodzie i sowchos „Gigant“. Kiriczkesu zaznacza, że nowy system gospodarki rolnej w ZSRR. przewyższy gospodarke rolną wszystkich europejskich krajów. Porównując nowe warunki gospodarstwa wiejskiego w ZSRR. z warunkami gospodarstw wiejskich w Rumunji, Kiriczkesu podkreśla, że prymitywnej gospodarce rolnej w Rumunji grozi katastrofa.

Imperjaliści chcą oderwać Karię od Z. S. R. R. Faszyści wzywają do wojny

Faszyści fińscy rozpoczęli wielką kampanję, dążącą do oderwania sowieckiej autonomicznej republiki karielskiej od ZSRR. i przyłączenie jej do Finlandji. Powstała specjalna organizacja pod nazwą „Związek Samodzielności“, która wyraźnie

głosi hasło wojny z Sowietami dla okupowania Karię. Finlandja ma prowadzić tę wojnę w sojuszu z innymi państwami, graniczącymi z ZSRR. i z imperjalizmem światowym.

Uchwała międzynarodowej konferencji górniczej

Międzynarodowa konferencja górnicza, odbyta w dniu 20 i 21 grudnia ub. r., przyjęła uchwałę, w której stwierdza:

„1) Proces kontrrewolucjonistów w Moskwie wykazał, że imperjaliści całego świata wraz z socjalfaszystami czynią gorączkowe przygotowania do zbrojnej interwencji przeciwko ZSRR.

2) Dlatego obrona ZSRR., odczynny międzynarodowego proletariatu jest centralnem zagad-

nieniem robotników i chłopów całego świata.

3) Wobec powyższego należy we wszystkich ośrodkach robotniczych utworzyć specjalne komitety, których zadaniem będzie organizowanie mas do obrony ZSRR.

4) Dla zorganizowania tej akcji w skali światowej konferencja uchwała zwołać międzynarodowy kongres robotniczo-chłopski“.

Pod rządami „socjalistycznego“ magistr. 1200 tramwajarzy traci pracę

Magistrat socjalfaszystowski we Wiedniu, tak reklamowany przez wodzów PPS. za jego rzekomą przychylną dla klasy robotniczej politykę, postanowił zredukować od no-

wego roku ilość kursujących tramwajów i wymówić pracę 1200 tramwajarzom. Nie ma to jak „socjalistyczna“ gospodarka miejska!

Plan gospodarczy Z. S. R. R. na rok 1931

Plenum Centralnej Komisji Kontrolującej i CKWKP. zatwierdziło plan gospodarczy na rok 1931.

Plan ten jest poprostu rewelacyjny. W tym samym czasie, kiedy w świecie kapitalistycznym masy pracujące coraz bardziej są spychane na dno najskrajniejszej nędzy, kiedy miliony, a nawet dziesiątki milionów robotników wyrzuca się na bruk, na pastwę głodu i poniewierki — w ZSRR. liczba zatrudnionych powiększy się w r. 1931 o 10% (w porównaniu z r. 1930), płace robotnicze wzrosną przeciętnie o 6%, płace kolejarzy nawet o 8%.

W r. 1931 już 92% robotni-

ków przejdzie na 7-godzinny dzień pracy; 80% gospodarstw chłopskich zostanie skolektywizowanych. W r. 1930 gospodarstwa państwowe (sowchozy) obejmowały 48 milionów ha. — w 1931 obejmą 75 milionów ha. Fundusz na ubezpieczenia społeczne w 1930 r. wynosił 1.600 milionów rubli — w r. 1931 wyniesie on 2.138 milionów rubli. Na budowę mieszkań robotniczych w r. 1930 przeznaczono 82 milionów rubli — w r. 1931 wyznacza plan 1.100 milionów rubli. Wreszcie na budowę wielkich zakładów przemysłowych i na uprzemysłowienie kraju zostaje przeznaczona suma 7.470 milionów rubli i t. d.

Konflikt sowiecko-japoński

Zamknięcie banku we Władywostoku

Moskwa. We Władywostoku została zlikwidowana filja banku japońskiego w Korei. Likwidacja nastąpiła z powodu wykrycia przez sowiecką komisję rewizyjną nadużyć i oszustw, dokonywanych przez kapitalistów japońskich, w postaci rozmaitych spekulacji walutowych, zakazanych przez prawo

sowieckie. Bank ten zajmował się kupnem i sprzedażą czerwoniców po nieoficjalnym kursie, ukrywał przed władzami sowieckimi transakcje walutowe i na terenie ZSRR. wypuszczał własne banknoty. Ponadto dochody tego banku były maskowane i fałszywie podawane w księgach buchalteryjnych.

Gangrena kapitalizmu

Jedna z wielu haniebnych afer w „cnotliwej“ Ameryce

Do szerokich mas Stanów Zjednoczonych doszły ostatnio mroźne krew w żyłach wiadomości o szantażach, dokonywanych nie przez kogo innego, jak przez policję obyczajową Nowego Jorku, przez bandę adwokatów, prokuratorów, sędziów i innych wysoko postawionych dygnitarzy państwowych.

Przez lata całe dopuszczali się oni przekupstwa, szantażu, stręczycielstwa, a wszystko pod obłudną maską walki z prostytucją, walki o „moralność“ kraju. Paręset kobiet i młodych dziewcząt, rekrutujących się ze sfer robotniczych i pracowniczych, padło ofiarą ich żądzy zysku i użycia, zostało zgwałconych, poniewieranych, sprzedanych „od sztuki“ do domów publicznych

Za prasą burżuazyjną podajemy kilka faktów:

„Przeciw dwóm prokuratorom, sześciu adwokatom, dwunastu urzędnikom policji przygotowano akt oskarżenia o przekupstwo, przeciw kilkunastu policjantom i świadkom o krzywoprzysięstwo, przeciw 28 funkcjonariuszom policji o zgwałcenie. Dwudziestu kilku adwokatów, na których ciążył zasądzone po- dejrzenie, że są wmiészani w te praktyki z wielkim dla siebie zyskiem, zostało wykluczonych z Izby adwokackiej“.

„Praktyki te trwałyby niewątpliwie dalej, bez przeszkód, gdyby nie denuncjacja byłego wywiadowcy policji Acuna, znanego pod przydomkiem „Chille“.

„W 29 wypadkach udało się przez podżucenie fałszywych not dolarowych w mieszkaniach ofiar zdobyć „dowód“ prostytucji, w 57 wypadkach spowodował aresztowanie zupełnie niewinnych, ba nieposzlakowanych kobiet“.

„Pewnego pięknego dnia jednak Acuna odmówił dalszej współpracy“

„Sam Acuna „obrobił“ ponad 100 wypadków dla policji obyczajowej i otrzymywał za to premje od głowy“.

STRASZLIWA ZBRODNIA POLICJI

Dotychczas przesłuchano 15 jego nieszczęśliwych ofiar. Charakte-

MAŁPIE ZWIERCIADŁO

Nowe muzeum w Warszawie

Niedawno otwarto „Muzeum Poliejne“ w Warszawie. Muzeum? O nie! Poliejna nie posiada jeszcze wartości muzealnej... Zbyt często, zbyt dobitnie, odczuwa się ją na każdym kroku. A rzeczy codziennego użytku nie chowa się przecież pod gablotką, za szafą szklaną lub w zbiorach archiwalnych... Nazwijmy więc ów przybytek, policyjny, tak głośno reklamowany, wystawą, skromną, niepełną wystawą.

Mało ludzi ją odwiedza. Zrozumiałe. Poco lazić z Ochoty czy Woli. Pragi czy Powązek, aż na Nowy Świat? Wystarczy wyjść na ulicę robotniczą, a tuż przed nosem wyrośnie ci granatowy rycerz. Nie jeden. Czasem dziesięciu, stu, tysiąc z hełmami, bombami gazowymi i karabinami, na koniach, rowerach, motocyklach i autach, uzbrojeni od stóp do głów, opancerzeni w stal. Postoisz, pokręcisz się, posłuchasz przygodnego mówcę, a zaraz odczujesz owe żywe, wszędzie przenikające muzeum. Oprawdzać cię później będą po komisariatach, rezerwach, defenzywach i pawiakach i dalibóg! gruntowniej i zupełnie gratis zapoznasz się z takimi eksponatami, których nie znajdziesz w czterech salach głównej komendy na Nowym Świecie. Na pokaz publiczny wystawiono wytrychy, klucze, palniki i raki i wiele innych narzędzi złodziejskiego i kasiarskiego fachu. Przez grzeczność dla warszawskiego magistratu dział defraudacyj i malwersacji pieniężnych nie został uwzględniony. W domu powieszzonego nie mówi się o stryczku.

Kręcę się po salach i szukam innych przedmiotów. Daremnie. Gdzie są butelki i lejki, o których używaniu dowiedziała się szeroka masa, chociażby z procesu o zabójstwo Centneszwera, „olóweczki“ ze śrubkami do ściskania paluszków, magiczne laseczki gumowe. Gdzie auta pancerne i sikawki?

Nie wiem, czy te rzeczy nie zostały umieszczone przez wstydlivość... może przez oszczędność... a może dlatego, że nie wolno odbierać ludziom narzędzi pracy... Nawet komornik uczynić tego niema prawa... Zresztą policyjne auta i temu podobne graty większego kalibru uwiąć się muszą na mieście i być w pogotowiu nie na Nowym Świecie, ale w takich dzielnicach, gdzie areszty w komisariatach są do tego stopnia rozbudowane, by mogły pomieścić po 300 osób, tak jak to jest w „siódemce“. Opisywać czego niema to rzeczywiście próżny trud. Nowoczesna wystawa nie może się obejść bez filmów, któreby uzupełniły całość działalności policji. Niema z tego nic. Czy akcja „pacyfikacyjna“ na Ukrainie nie byłaby np. bardzo wdzięcznym tematem do obrazu? Z pewnością więcej widzów by ścigała, niż wystawa wytrychów i różnych historycznych szpargałów, które ilustrują przemiany, jakie zaszły od rosyjskiej stupajki do polskiego policjanta z białym, jednogłowym orłem na kasku.

Archiwa policyjne pękają poprostu od nadmiaru aktów, godnych uwagi. A zdane one są obecnie na szczyrury żer. Niema dla nich miejsca w czterech salach na Nowym Świecie. Aby chcieć z szarej rzeczywistości wtłoczyć policję do muzeum, cały olbrzymi gmach komendy głównej by nie wystarczył...

B-s.

Łańcuch prasowy

Stanisław M. składa 10 zł. i wzywa Pawła i Halinę Hofmanów, Stanisława Skrzysz, Bronisławę Mand., A. i R. Landmanów.

J. B-r składa 5 zł. i wzywa Eif., L. L., Józefa S. i B. Sz-wicza.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz milimetrowy jednoszpaltowy: na 1-szej stronie zł. 1.—, w tekście zł. 0.70, za tekstem zł. 0.50. Dla poszukujących pracy zł. 0.05. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Za ogłoszenia nie odpowiada. Nadsyłajcie należności za poprzedni numer, prenumeratę oraz wkładki na fundusz prasowy „Przegl. Społeczny“.

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny: Aleksander Horowitz.

Drukarnia Przemysłowa, Kraków, Zielona 7.